

udlændinge og danske vil blive efter en ratifikation. Til den tid vil udlændinge fortrinsvis benytte konventionsvejen, der ikke giver mulighed for tillægspatenter. Det må derfor ventes, at det fortrinsvis bliver danske, der kommer til at nyde godt af en national tillægspatentordning.

Det praktiske behov for en tillægspatentordning kan naturligvis bedst vurderes af ansøgere og deres rådgivere, som skal forsøge at manøvrere mellem modstridende bestemmelser her og i udlandet for at sikre, dels at beskyttelse af opfindelser, der endnu ligger i svøb, ikke umuliggøres, dels at der opnås en effektiv beskyttelse af den opfindelse i komplekset, der er patenteringsmoden.

Industrirådet, der repræsenterer de nationale brugere af patentsystemet, har da også i sin skrivelse af 25. januar 1978, (spalte 1999, underbilag 2) henstillet, at tillægspatentordningen bevares i Danmark.

Når store erfarne industrinationer anser det for hensigtsmæssigt at give (deres nationale) opfindere og patentansøgere bedre mulighed for beskyttelse end konventionen, synes der at være god grund til nøje at overveje, om man på dette punkt, hvor nordisk harmonisering ikke er påkrævet, burde give afkald på at følge svensk lovgivning, som allerede i 1967-loven var så utilfredsstillende for ansøgerne, at man ved udformningen af Den europæiske Patentkonvention afstod fra at følge den.

Ministeren mener, at der med ansøgerens adgang til at påberåbe prioritet fra egen tidligere ansøgning her i landet ud fra retslige betragtninger ikke er behov for en tillægspatentlovordning. Påberåbelse af prioritet er imidlertid ikke ensbetydende med en ubestridelig beskyttelse af en opfindelse, der kun er åbenbaret i den ældre ansøgning gennem angivelse af træk, der tilsammen repræsenterer en udførelsesform uden, at der direkte i den ældre ansøgnings beskrivelse er givet udtryk for en erkendelse af, at der foreligger en opfindelse. Selv om patentmyndigheden ville stille sig velvillig med risiko for vidtrækkende konsekvenser, kan dette ikke binde domstolene, og der vil være basis for en proces med påstand om frakendelse af prioriteten og ugyldiggørelse på grund af manglende nyhed i relation til den ældre ansøgning. Denne risiko og kostbare processer undgås ved en tillægspatentordning, som. patentdi-

rektoratet i øvrigt har erfaring for at administrere, som vil spare direktoratet for de mere komplicerede prioritetsproblemer i de pågældende sager, og som vil gavne økonomisk svage og især danske ansøgere.

Patentagentforeningen skal tilføje, at hverken Foreningen eller de ansøgere, over for hvilke spørgsmålet har været rejst, har noget imod, at der i forbindelse med genindførelse af tillægspatentsystemet indføres årsafgiftsbetaling også for tillægspatenter.

9. LÆGEMIDLER OG NÆRINGSMIDLER

De gældende danske undtagelsesbestemmelser, der forhindrer patentering af lægemidler, næringsmidler og fremgangsmåder til tilvirkning af næringsmidler er hidtil blevet opretholdt, bl.a. på baggrund af ønsker fra de berørte erhvervsorganisationer. Disse bestemmelser kan dog ophæves rent administrativt uden hensyn til konventionerne, og Patentagentforeningen har allerede i sine tidligere udtalelser stillet sig positivt hertil.

Den europæiske Patentkonvention indeholder i Art. 167(2) en mulighed for at tage forbehold vedrørende lægemidler og næringsmidler, og af de nuværende konventionslande har Østrig taget et sådant forbehold, ligesom Grækenland til sin tid vil gøre det. Der er imidlertid ikke mulighed for at tage forbehold for *fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler*, og denne undtagelsesbestemmelse skal derfor under alle omstændigheder ophæves ved en dansk ratifikation.

Da Danmark er det eneste europæiske land, der har bevaret en sådan undtagelsesbestemmelse, vil Patentagentforeningen til fremme af dansk opfindervirksomhed anbefale, at dansk patentlovgivning også på dette punkt bringes i overensstemmelse med såvel norsk, svensk og finsk patentlovgivning som med konventionen om samordning af visse dele af den materielle patentret (Strasbourgkonventionen) ved, at denne undtagelsesbestemmelse nu ophæves, hvadenten Den europæiske Patentkonvention ratificeres eller ej.

Foreningen skal tilføje som sin erfaring, at en del af patentdirektoratets og patentankennævnets arbejde idag anvendes på at vurdere mere eller mindre oplagte »grænsetilfælde« af tilvirkning. Det vil være en lettelse af di-